

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, தந்தை எவ்வாறானவரோ அவ்வாறே அவரை அறிந்திருப்பதிலும், அவர் என்ன செய்கின்றார் என்பதை அறிந்திருப்பதிலும் குழந்தைகளாகிய நீங்களும் வரிசைக்கிரமமாகவே இருக்கின்றீர்கள். அனைவருமே அவரை இனங்கண்டிருந்தால், இங்கு மிகப் பெரிய கூட்டம் இருக்கும்.

கேள்வி: வெளிப்பாட்டின் ஓசை எப்பொழுது எங்கும் பரவும்?

பதில்: இப்பழைய உலகை அழிப்பதன் மூலம், புதிய உலக ஸ்தாபனையின் பணியை மேற்கொள்ள கடவுளே வந்துள்ளார் என்பதை மனிதர்கள் அறியும் போதாகும். அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவரான தந்தை எங்கள் பக்திக்கான பலனை கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கின்றார். இந்த நம்பிக்கை உள்ளபொழுது வெளிப்பாடு இடம்பெறுவதுடன், எங்கும் குழப்பங்கள் இடம்பெறும்.

பாடல்: அன்புக்கினியவருடன் இருப்பவர்கள் மீதே ஞான மழை பொழிகின்றது....

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலின் இரு வரிகளைச் செவிமடுத்தீர்கள். மழையானது அன்புக்கினியவருடன் இருப்பவர்களுக்கேயாகும். உலக மக்களுக்கு அன்புக்கினியவர் யார் என்பது தெரியாது. பல குழந்தைகள் இருந்த போதும், தந்தையை எவ்வாறு நினைவு செய்வது என்பது பலருக்குத் தெரியாது. அவரை எவ்வாறு நினைவு செய்வது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அவரை மறந்து விடுகின்றார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுங்கள். நீங்கள் புள்ளிகள். தந்தை ஞானக்கடல் என்பதால் நீங்கள் அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவு நிலைத்திருக்கும் வகையில், நினைவு செய்யும் அத்தகைய பயிற்சியை பழக்கத்தில் கொண்டிருங்கள். இறுதியில் நீங்கள் ஒன்றை மட்டுமே நினைவுசெய்ய வேண்டும்: நான் ஓர் ஆத்மா. உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சரீரம் இருப்பினும், உங்கள் புத்தியில் நான் ஓர் ஆத்மா என்ற ஞானத்தைக் கொண்டிருங்கள். நீங்கள் தந்தையின் வழிகாட்டல்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். அரிதாக சிலரே நான் எவ்வாறாக உள்ளேனோ அவ்வாறே என்னை நினைவு செய்கின்றார்கள். குழந்தைகள் அதிகளவு சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். நீங்கள் தந்தையின் அறிமுகத்தை ஒருவருக்குக் கொடுக்கும் வரை, அவரால் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதைத் தந்தை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் அசரீரியானவரே கீதையின் கடவுளான எங்கள் தந்தையும், அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவரும் ஆவார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். இந்நேரத்தில், அவர் சற்கதியை அருளும் பாகத்தை நடிக்கின்றார். இந்தக் கருத்தையிட்டு அவர்கள் தமது புத்தியில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருப்பார்களாயின், சாதுக்கள், சந்நியாசிகள் அனைவரும் இங்கு ஒரு விநாடியில் வந்துவிடுவார்கள். பாரதத்தில் பெரும் குழப்பங்கள் ஏற்படும். இவ்வுலகம் இப்பொழுது அழியப்போகின்றது என்பதை அவர்கள் அறிந்து அதில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பார்களாயின், பம்பாயில் இருந்து அபு வரை நீண்ட வரிசை இருக்கும். எவ்வாறாயினும் எவராலும் அத்தனை விரைவாக நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்க முடியாது. விநாசம் இடம்பெற வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அனைவரும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருப்பார்கள். பின்னர் இறுதியில் உங்கள் செல்வாக்கு அதிகரிக்கும். பரமாத்மாவான பரமதந்தை சிவனே, கீதையின் கடவுள் என்ற விடயத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருப்பது என்பது உங்கள் மாமியார் வீட்டிற்குச் செல்வது போன்றதல்ல! இது அனைவராலும் அறியப்படுமாயின், பாரதம் முழுவதும் இவ் ஓசை பரவும். அதுவரையில், நீங்கள் ஒருவருக்கு விளங்கப்படுத்தும் போது, அவர் மீது மந்திரவித்தை போடப்படுகின்றது என இன்னொருவர் அவரிடம் கூறுவார். இந்த விருட்சம் மிகவும் மெதுவாக வளர வேண்டும். இன்னமும் சிறிது காலம் எஞ்சியுள்ளது. முயற்சி செய்வதற்கு உங்களுக்கு இன்னமும் அவகாசம் உள்ளது. நீங்கள் முக்கியஸ்தர்களுக்கு விளங்கப்படுத்திய போதிலும் அவர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்கள் மத்தியிலும் உங்களில் சிலருக்கு இந்த ஞானம் புரிவதில்லை. தந்தையின் நினைவு இல்லாத போது, உரிய ஸ்திதி இருக்க மாட்டாது. உங்கள் நம்பிக்கை என்ன என்பதைத் தந்தையும் புரிந்து கொள்கின்றார்! இன்றுவரையில், உங்களில் சிலர் அரிதாக, ஓரிரு சதவீதமே தந்தையை நினைவு செய்கின்றார்கள். அவர்கள் இங்கேயே இருந்த போதிலும், அவர்களுக்குத் தந்தையின் மீது அந்தளவிற்கு அன்பில்லை. இங்கு அன்பும் பாக்கியமும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தந்தையில் அன்பைக் கொண்டிருந்தால், தாம் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஹீமத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாங்கள் உலகின் அதிபதிகள் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றோம். அரைச் சக்கரத்திற்குச் சரீர உணர்வே இருந்தது, இதனாலேயே ஆத்ம உணர்வு பெற அதிகளவு முயற்சி தேவையாக உள்ளது. உங்களை ஓர் ஆத்மா எனக் கருதி உங்கள் அதி அன்பிற்கினிய தந்தையை நினைவு செய்வது மாமியார் வீட்டிற்குச் செல்வது போன்றதல்ல! அவர்கள் இதனைச் செய்தார்களாயின் அவர்களின் முகங்களில் அந்தப் பிரகாசம் இருக்கும். பெண் ஒருவர் திருமணம் செய்யும் பொழுது அவள் நகைகளை அணிகின்றாள், அவரது முகத்தில் அதிகளவு சந்தோஷம் இருக்கின்றது. எவ்வாறாயினும், இங்கு சிலர் தமது மணவாளனை நினைவு செய்யாததால், அவர்களது முகம் வாட்டமாக உள்ளது. கேட்கவும் வேண்டாம்! பெண் ஒருவர் திருமணம் செய்ததும் அவரின் முகம் சந்தோஷமடைகின்றது, ஆனால் சிலரது முகமோ திருமணம் செய்த பின்னரும் சடலத்தைப் போன்றுள்ளது. பலவகையினர் உள்ளனர்! சிலர் வேறொரு வீட்டிற்குச் சென்றதும் குழப்பம் அடைகின்றார்கள். இது இங்கும் அவ்வாறே உள்ளது. தந்தையை நினைவு செய்வதற்கு முயற்சி தேவையாகும். இறுதிக் கணங்களைப் பற்றி நினைவுகூரப்படுகின்றது: “அதிந்திரிய சுகத்தைப் பற்றிக் கோபியரையும், கோபிகைகளையும் கேளுங்கள்”. உங்களைக் கோபிகைகளாகவும், கோபியராகவும் கருதும் ஸ்திதியை நீங்கள் கொண்டிருப்பதுடன், தந்தையின் நினைவையும் சதா

கொண்டிருக்க வேண்டும். அனைவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். தந்தை வந்திருக்கின்றார், அவர் உங்களுக்கு அந்த ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். ஞானம் அனைத்தும் இதிலேயே அடங்குகின்றது. இறுதியில், இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் தமது 84 பிறவிகளை முடித்த பின்னர் தந்தை வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து அவர்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்தார். இலக்ஷ்மி நாராயணனின் படமே முதல் தரமான படமாகும். அவர்கள் தமது கடந்த காலங்களில் அத்தகைய செயல்களைச் செய்ததால், தந்தை இப்பொழுது எவ்வாறு நாம் அச்செயல்களைச் செய்வது என்று கற்பிக்கின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: மன்மனாபவ ஆகுங்கள்! தூய்மையாக இருங்கள்! எந்தவிதமான பாவங்களையும் செய்யாதீர்கள், ஏனெனில் நீங்கள் இப்பொழுது சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக, புண்ணியாத்மாக்களாகிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். மாயையாகிய இராவணன், அரைக்கல்பத்திற்கு உங்களைப் பாவம் செய்ய வைக்கின்றான். இப்பொழுது உங்களைக் கேளுங்கள்: நான் ஏதாவது பாவம் செய்கின்றேனா? நான் தொடர்ந்தும் பாவச் செயல்களைச் செய்கின்றேனா? நான் குருடர்களுக்கான ஊன்றுகோல் ஆகிவிட்டேனா? தந்தை கூறுகின்றார்: மன்மனாபவ! நீங்கள் கேட்க வேண்டும்: மன்மனாபவ எனக் கூறியது யார்? அவர்களோ கிருஷ்ணரே இதனைக் கூறினார் எனக் கூறுகின்றார்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை சிவனே இதனைக் கூறினார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இதில் பகலுக்கும் இரவிக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் இருக்கின்றது. சிவனின் பிறந்தநாளுடன், கீதையின் பிறந்தநாளும் இருக்கின்றது. கீதையின் பிறந்தநாளுடன் கிருஷ்ணரின் பிறந்தநாளும் உள்ளது. நீங்கள் எதிர்கால இளவரசர்கள் ஆகுவீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் ஆண்டுகளில் இருந்து இளவரசர்கள் ஆக மாற வேண்டும். இதுவே இராஜயோகத்தின் இலக்கும் இலட்சியமும் ஆகும். கீதையின் கடவுள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அல்லர், ஆனால் அசரீரியானவரே என்பதை உங்களால் நிரூபிக்க முடியும், அப்பொழுது சர்வவியாபகர் என்ற கருத்து வீசி எறியப்படும். தந்தை மாத்திரமே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருளுபவரும், தூய்மையாக்குபவரும் ஆவார். அவரே முக்தியளிப்பவர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். எவ்வாறாயினும், மக்கள் அவரைச் சர்வவியாபகர் எனக் கூறுகின்றார்கள்! அவர்கள் தாம் கூறுகின்ற எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை! அவர்கள் தமது மனதில் தோன்றும் அனைத்தையும் கொண்டு, சமயத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்கள். பிரதான மூன்று சமயங்கள் உள்ளன. தேவ தர்மமானது அரைக் கல்பத்திற்குத் தொடர்கின்றது. தந்தை பிராமண, தேவ, சத்திரிய தர்மங்களைச் ஸ்தாபித்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உலக மக்களுக்கு இது தெரியாது. அவர்கள் சத்தியயுகத்தின் காலப்பகுதியைப் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்கள் என்றே கருதுகின்றார்கள். ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மமே அனைத்திலும் அதி மேன்மையான தர்மமாகும். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தமது சொந்த சமயத்தை மறந்ததால் அதர்மம் நிறைந்தவர்கள் ஆகி விட்டார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் தமது சமயத்தைத் துறப்பதில்லை. தமது சமயத்தை கிறிஸ்து ஸ்தாபித்தார் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். இஸ்லாம், பௌத்தம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் என்பன பிரதான சமயங்களாகும். பின்னர், மேலும் பல சிறிய சமயங்கள் உள்ளன. இந்த விரிவாக்கம் எங்கு ஆரம்பமானது என்பது எவருக்குமே தெரியாது. முகமது சில காலத்திற்கு முன்னரே வாழ்ந்தவர் ஆவார். இஸ்லாமைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகப் பழைமையானவர்கள். கிறிஸ்தவர்களும் பிரபல்யமானவர்கள், இன்னமும் பலர் இருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கென சொந்த சமயங்களைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொருவரும் தமக்கென சமயங்களையும், அவற்றிற்கு வெவ்வேறு பெயர்களையும் கொண்டிருப்பதால் குழப்பமடைந்திருக்கின்றார்கள். நான்கு பிரதான சமயநூல்களே இருக்கின்றன என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவற்றில் தேவதர்மமும் பிராமண தர்மமும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. பிராமணர்களே தேவர்கள் ஆகுகின்றார்கள், அவர்களே பின்னர் சத்திரியர்கள் ஆகுகின்றார்கள். எவருக்குமே இது தெரியாது. “பிராமணர்களுக்கு வந்தனங்கள்” என்று பாடப்பட்டது. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை வந்து பிராமண, தேவ, சத்திரிய தர்மங்களை ஸ்தாபித்தார். இந்த வாசகங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதிலும், அவற்றை அவர்கள் கிளிகளைப் போல் வாசிக்கின்றார்கள். இது ஒரு முட்காடாகும். பாரதம் பூந்தோட்டமாக இருந்தது என்று மக்கள் நம்புகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், எப்பொழுது இது படைக்கப்பட்டது என்பதோ அல்லது எவ்வாறு இது படைக்கப்பட்டது என்பதோ அல்லது இதனைப் படைத்தவர் யார் என்பதுவோ எவருக்குமே தெரியாது. பரமாத்மா யார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே, அவர்கள் அநாதைகள் ஆகிவிட்டார்கள். இதனாலேயே அதிகளவு சண்டை, சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் பக்தி செய்வதிலேயே சந்தோஷமாக இருக்கின்றார்கள். தந்தை இப்பொழுது ஒளியை ஏற்படுத்தவே வந்துள்ளார். அவர் ஒரு விநாடியில் உங்களுக்கு ஜீவன்முக்தியைக் கொடுக்கின்றார். சற்குரு ஞானத் தைலத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது, அறியாமை என்ற இருளானது அகல்கின்றது. நாம் இப்பொழுது ஒளியில் இருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். தந்தை உங்களுக்கு மூன்றாம் கண்ணைக் கொடுக்கின்றார். தேவர்கள் மூன்றாம் கண்ணைக் கொண்டிருப்பதாகக் காட்டப்பட்டிருப்பினும், மக்கள் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. உண்மையில், நீங்கள் மூன்றாம் கண்ணைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள், ஆனால் அவர்கள் தேவர்களை மூன்றாம் கண்ணுடன் காட்டியிருக்கின்றார்கள். கீதையில், பிராமணர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்கள் கீதையில் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் இடையில் யுத்தம் இடம்பெறுவதாகவும், குதிரை இழுக்கும் இரதம் போன்றவற்றையும் காட்டியுள்ளார்கள். அவர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. நீங்கள் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தும் பொழுது அவர்கள் உங்களுக்கு: சமயநூல்களை நீங்கள் நம்புவதில்லை! என்றே கூறுவார்கள். நீங்கள் ஏன் சமயநூல்களை நம்புவதில்லை என்பதை உங்களால் கூறமுடியும். அவை அனைத்தும் பக்திமார்க்கமே என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஞானமும், பக்தியும் நினைவு கூரப்படுகின்றது. பக்தியானது இராவண இராச்சியம் தொடங்கும் பொழுதே ஆரம்பிக்கின்றது. பாரத மக்கள்

பாவப்பாதையில் செல்வதனால் தமது சமயத்திலும் செயலிலும் சீரழிந்து போனதால் அவர்கள் இப்பொழுது தம்மை இந்துக்கள் என்றே அழைக்கின்றார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது தூய்மையற்றவர்களாகி விட்டார்கள். அவர்களைத் தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்கியது யார்? இராவணன்! மக்கள் இராவணின் கொடும்பாவியை எரிக்கின்றார்கள். அது தொன்றுதொட்ட காலத்தில் இருந்தே தொடர்கின்றது என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், இராவணின் இராச்சியம் சத்தியயுகத்தில் இருக்கவில்லை. அவர்கள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. மாயை முற்றாகவே அவர்களின் புத்தியைக் கல்லாக்கிவிட்டாள். தந்தை மாத்திரமே உங்களைக் கற்களில் இருந்து தெய்வீகமானவர்களாக மாற்றுகின்றார். நீங்கள் கலியுகத்திற்குச் சென்ற பின்னரே, சத்திய யுகம் ஸ்தாபிக்கப்பட முடியும். தந்தை இதனை விளங்கப்படுத்துகின்ற பொழுதிலும் இது அரிதாக சிலருடைய புத்தியிலேயே புகுகின்றது. குமாரிகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். அவர் உங்களை இராணிகள் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் கடத்தப்பட்டீர்கள், அதாவது ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்குக் கூறப்பட்டது: நீங்கள் எனக்குரியவர்கள் ஆகினீர்கள், பின்னர் நீங்கள் என்னை மறக்கின்றீர்கள். நீங்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகி மாயைக்குச் சொந்தமாகி விட்டீர்கள். எவ்வாறாயினும், ஓடிவிடுதல் அல்லது கடத்தப்படல் என்ற கேள்விகளுக்கு இடமில்லை. சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். நினைவில் மாத்திரமே முயற்சி தேவைப்படுகின்றது. பலரும் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகி பாவச்செயல்களைச் செய்கின்றார்கள். சிலர் தன்னை நினைவு செய்வதேயில்லை எனத் தந்தைக்குத் தெரியும். அவர்கள் சரீர உணர்விற்குரியவர்களாகி அதிகளவு பாவங்களைச் செய்கின்றார்கள் இதனால் பாவக் கலசம் நூறுமடங்காக நிறைகின்றது. மற்றவர்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் தாமே பாதையை மறந்து விடுகின்றார்கள். அதனால் அவர்கள் மேலும் சீரழிந்து விடுகின்றார்கள். இலக்கு மிகவும் உயர்ந்தது. ஏறுகின்றவர்கள் சுவர்க்க அமிர்த்தத்தின் இனிமையை சுவைப்பார்கள். விழுகின்றவர்கள் முற்றாகவே நசுக்கப்படுகின்றார்கள். இராச்சியம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. எவ்வளவு வித்தியாசம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதென்ப பாருங்கள்! சிலர் கற்று ஆகாயத்தைத் தொடுகின்றனர் ஆனால் ஏனையோர் பூமியில் வீழ்கின்றனர். புத்தி மந்தமாக இருந்தால் அவர்களால் கற்க முடியாது. சிலர் தம்மால் ஏனையோருக்கு விளங்கப்படுத்த முடியாமல் உள்ளது என பாபாவிடம் கூறுகின்றனர். பாபா கூறுகிறார்: சரி உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதி உங்கள் தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். நான் உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை அளிப்பேன். எவ்வாறாயினும் நீங்கள் என்னை நினைவு செய்வதே இல்லை! நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்தால் நீங்கள் ஏனையோருக்கும் நினைவுபடுத்துவீர்கள். நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யும் போது, உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. நீங்கள் அவரை நினைவு செய்தால் அன்றி உங்களால் சந்தோஷபூமிக்குச் செல்ல முடியாது. அசரீரியான தந்தையிடமிருந்து 21 பிறவிகளுக்கான ஆஸ்தியை உங்களால் பெறமுடியும். ஏனைய அனைவரும் தற்காலிகமான சந்தோஷத்தையே கொடுக்கின்றனர். மந்திர சக்தியால் ஒருவருக்குக் குழந்தை கிடைத்தாலோ அல்லது அதிர்ஷ்டலாபத்தை வெல்வதற்கான ஆசீர்வாதங்கள் கிடைத்தாலோ அதில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஒருவர் இரண்டு அல்லது நான்கு மில்லியன்களால் நன்மையைப் பெற்றால் அதனை அவர் யாரிடமிருந்து பெற்றாரோ, அவரைப் புகழ்கிறார், ஆனால் அவை அனைத்தும் தற்காலிகமாகும். அவர்களால் 21 பிறவிகளுக்கான செல்வத்தையோ அல்லது ஆரோக்கியத்தையோ பெற முடியாது. எவ்வாறாயினும் மனிதர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது, ஆனால் நீங்கள் அவர்கள் மீது குறைகூற முடியாது. அவர்கள் தற்காலிக சந்தோஷத்தினால் வெறுமனே சந்தோஷமடைகின்றனர். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராஜ யோகத்தைக் கற்பித்துச் சுவர்க்க இராச்சியத்தைக் கொடுக்கிறார். அது மிக இலகுவானது! சிலரால் எதனையும் விளங்கப்படுத்த முடியாமல் உள்ளது. சிலர் விளங்கிக்கொள்கின்றனர் ஆனால் அவர்கள் மிகச்சரியான யோகத்தைக் கொண்டிராததனால் அம்பு எவரையும் தைப்பதில்லை. சரீர உணர்விற்கு வருவதனால் ஏதோவொரு பாவம் செய்யப்படுகிறது. யோகமே பிரதான விடயமாகும். யோகசக்தியின் மூலமே நீங்கள் உலக அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். கிருஷ்ணர் அல்லாது கடவுளே உங்களுக்குப் புராதன யோகத்தைக் கற்பிக்கிறார். நினைவு யாத்திரை மிக சிறந்தது. நீங்கள் ஒரு நாடகத்தைச் சென்று பார்த்திருப்பின் அனைத்துக் காட்சிகளும் உங்கள் மனதில் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும். எவ்வாறாயினும் அதனை இன்னொருவருக்குக் கூறுவதற்கு நேரம் எடுக்கும். இங்கும் அதேதான். விதையும் விருட்சமும். இந்தச் சக்கரம் மிகத் தெளிவாக உள்ளது. இது ஒரு விநாடிக்கான விடயமாகும்: அமைதிதாம், சந்தோஷதாம், துன்பதாம் என்பன. எவ்வாறாயினும், நீங்கள் அதனை நினைவு செய்யக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தந்தையின் அறிமுகமே பிரதான விடயம். தந்தை கூறுகிறார்: என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் அனைத்தையும் தெரிந்து கொள்வீர்கள். நல்லது. சிவபாபா குழந்தைகளாகிய உங்களை நினைவு செய்கிறார். பிரம்மபாபா உங்களை நினைவு செய்வதில்லை. அவரது தகுதிவாய்ந்த குழந்தைகள் யார் என்பது சிவபாபாவிற்குத் தெரியும். அவர் தனது தகுதிவாய்ந்த சேவை செய்யும் குழந்தைகளை நிச்சயம் நினைவு செய்வார். இவர் எவரையும் நினைவு செய்யமாட்டார். இவரது ஆத்மா வழிகாட்டலைப் பெற்றிருக்கிறார்: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள்! அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. பாக்கியசாலி ஆக வேண்டுமாயின், ஒரேயொரு தந்தையிடம் உண்மையான அன்பைக் கொண்டிருங்கள். அன்பைக் கொண்டிருத்தல் என்றால் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒரேயொருவரின் ஸ்ரீமத்தைத் தொடர்ந்தும் பின்பற்றுதல் என்று அர்த்தமாகும்.
 2. நிச்சயமாகப் புண்ணியச் செயல்கள் செய்யுங்கள். அனைவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுப்பதே அனைத்திலும் மிகப் பெரிய புண்ணியமாகும். தந்தையை நினைவு செய்து அனைவருக்கும் தந்தையை நினைவு படுத்துங்கள்.
- ஆசீர்வாதம்:** விவேகம் நிறைந்தவர் ஆகி, மூன்று வகையான சேவையையும் அதாவது உங்கள் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்களினால் ஒரே நேரத்தில் நீங்கள் சேவை செய்ய வேண்டும். வார்த்தைகளினூடாகவும், செயல்களினூடாகவும் சேவை செய்வதுடன், மேன்மையான மனோபாவத்தினால் உங்கள் மனதின் தூய எண்ணங்களினூடாக தொடர்ந்தும் சேவை செய்தால், அதன் பலனை அனுபவம் செய்வீர்கள், ஏனெனில், உங்கள் மனம் சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தால் மாத்திரமே வார்த்தைகள் சக்தி நிறைந்ததாக இருக்க முடியும். இல்லாவிடின், நீங்கள் பண்டிதர்களை போன்றே இருப்பீர்கள். அவர்களே கிளிகளைப் போன்று ஒன்றைப் பற்றி பேசுவதுடன், அதனை வாசித்து, மீண்டும் மீண்டும் அதனைக் கூறுவார்கள். ஞானம் நிறைந்தவர்கள் அதாவது விவேகமானவர்கள் மூன்று வகையான சேவையையும் ஒரே நேரத்தில் செய்து, வெற்றியின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகின்றார்கள்.
- சுலோகம்:** உங்கள் வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் திருஷ்டியினூடாக ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் அமைதி, சக்தி, சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதே மகா ஆத்மாக்களின் மகத்துவமாகும்.

ஓம் சாந்தி